

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De passionibus vincendis. X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

§. 9. *Quòd prudens sit sibiipſi intimus.*

ERis prudens, ſi fueris ſemper proximus cordi tuo. Ibi diſce, quod iuuat te omni tempore. Ibi conſtitte tibi manſionem, a facie inimici. Inibi aſcende per orationem lachrymantem ante pedes I E S V, vt vincas omnem paſſionē, & fumigantem delectationem mundi & carnis aduerſum te. Hæc eſt via prudentiæ, amare iuſtitiam, & odire iniquitatem: bene facere, & malum pro veritate ſuſtinere: exteriora agere, & interiora non obliuiſci: curas ad tempus habere, alienum tamen eſſe ab omnium rerum blandimento: non ſequi trahentem concupiſcentiam, ſed relictari per virtutem magnam. Non tu eas ſequere, ſed illæ te ſequantur. Tu verò quò vadiſ? Ad eum, qui miſit te, vt facias opera tua omnia in charitate, & cuſtodias ea ſumma humilitate: hoc enim iter, quo oſtenditur ſalutare Dei. Et enim dicit: *Venite ad me omnes, qui laboratis.* Et ruruſum: *Ego ſum via, veritas, & vita.* Si huic uſque veneris, non priuaberis ſpiritualibus profectibus: ſed eris ſicut liber ſcriptus foris & intus, ſimiliſque patrifamilias proferenti noua & vetera de theſauro ſuo; dum exteriora agis, & apud altiſſimum ſit cogitatio tua. Quàm ſimile etiam huic ſeſui, quod in pſalmo legiſti? *Oſ iuſti meditabitur ſapientiam, & lingua eius loquetur iudicium. Lex Dei eius in corde ipſius, & non ſupplantabuntur grefſus eius.* Hæc tibi ſignabis, quotieſcunq; tumultus ferre grauaris. Nam actio non eſt cauſa perturbationis noſtra, ſed magis paſſio.

*Matth. 11.
Ioan. 14.*

Matth. 23.

Pſal. 36.

§. 10. *De paſſionibus vincendis.*

Igitur circa eas vigilandum eſt, ne incipiant ſurgere, & poſſint praualeſcere. Quid ſic turbat oculum prudentis, ſicut frequens ira? quid ita inquinat, ſicut concupiſcentia? Quid ita excæcat, ſicut munera & blandimenta noxia? Ingemifcit propheta aduerſus paſſiones iſtas, & conſitens Deo abſcondita cordis ſui, ſic orat: *Domine ante te omne deſiderium meum, & gemitus meus à te non eſt abſconditus. Cor meum conturbatum eſt, ecce ira pacem tollens: dereliquit me virtus mea, ecce concupiſcentia vigorem animi molliens: & lumen oculorum meorum non eſt mecum, ecce auaritia munera ſecum portans, ſed oculos veritatis & iuſtitie plerumque eruens.* Nunc ergo vide, qualiter euadas laqueos venantium, in quibus omnes poſiti ſumus. Nullus alteri obijcere poteſt. Quid concupiſcis? Ecce in concupiſcentia omnes generati ſumus. Et quia bellum omni ex parte iſtat, cauti ſumus. Deus adiutor noſter, & ideo intentè orenſus. Suauis eſt & mitis, ideo accedamus. Miſericors eſt & clemens, ideo non deſperemus. Po-

*In omni
paſſionum
genere ad
Deum re-
currendum.*

tenſ

rens est & diues in misericordia, propter hoc non deficiamus, sed cum Apostolo dicamus: *Omnia possum in eo, qui me confortat.* Phil. 4.

§. 11. *Quòd certis quibusdam horis vacandum sit Deo.*

Sic tempera actiones laboresque externos, ut tamen orationi, lectioni ac meditationi scripturarum vaces aliqua ex parte duci. Si potes, fiat exemplo Prophetæ in psalmo: *Vespere, & mane, & meridie narrabo, & annuntiabo, & exaudiet vocem meam.* Considera sequentes versus eiusdem psalmi, & docebunt te vacare tibi, & sperare in Domino. Nam ultimus sic concludit: *Viri sanguinum & dolesi, non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te Domine.* Nota in hoc versu, quòd carnales & animales terrena sapientes, & interiora dissimulantes, non diuidunt tempora sua, ut aliquando retractent opera sua, & sciant, quid desit eis. Sed non est talis actio bonorum, qui mensurant thalamos cordi sui hinc & inde, ne fortè in vacuum currant. Multi per multa currunt, sed vnus accipit brauium. Distrahitur sæpe mens in labore, ideo reuertatur post laborem ad vnionem sui, quia vnio ista multa vitia docet: & hoc est, quod dicitur, *Vnus accipit brauium.* Inuenies tempus sufficiens vacandi, si nullum indulges ociositati, non solum operis, sed & sermonis & cogitationis. Beatus homo, qui in sui consideratione sæpe vigilat; ne fortè propter incuriam de tenebris ad tenebras vadat.

1. Cor. 6.

In summis negotijs etiam inuenit homo diligens tempus quo sibi vacet.

§. 12. *De custodia oris.*

Custodi etiam diligenter verba oris tui, ut dixisse aliquid postmodum non poeniteat. Qui inter multos conuersatur, maiori indiget custodia: quia ab omnibus considerari potest, cuius conuersationis fuerit. Quis ita simplex, ut non discernat, qualiter se habeat aliquis in opere & sermone? Hoc ideo replico, ut cogites, quia spectaculum facti sumus angelis & hominibus: & ut neminem habeas tam sociale, coram quo minus honestè & virtuosè te geras. Non des vnquam occasionem dissolutionis, per verba rara, vel signa vana: quia generat hæc leuitas duplex malum: in alijs exempli boni, in te etiam sancti propositi dissipatio est. Noli esse fabula hominum, ut aliquis dicat: *Hæc & hæc mihi ille recitauit, volens se excusare per te; quasi ideo accusanda leuia non sint, quia tu dixeris, qui melior putaris.* In hoc multi frequenter delinquimus, quòd nostra errata exèplis aut verbis aliorum iustificamus, tanquam nobis idcirco liceat, quia idè & alij faciunt. Credo, quòd pluribus sepe displicet, quòd citò ociosè, aut incòsideratè aliquid dixerint. Quomodo audet se homo per alterius negligentiã defendere in malo, quãdo nihil minus per hoc peccat

1. Cor. 4.

Rr 4

coram